

[Jes Lunde]

Det kan synes ironisk, at der skulle en konservativ regering til, før der kom et lovinitiativ på dette område, men nu vel, det ændrer ikke på vores stillingtagen. Vi vil selvfølgelig medvirke positivt til at få gennemført dette lovforslag alligevel.

Vi vil nok også gøre det i udvalgsarbejdet, at vi vil forsøge at få strammet lovforslaget op på forskellige punkter, og vi synes, at beslutningsforslaget fra det radikale venstre på nogle punkter er regeringens forslag overlegent. Det drejer sig bl.a. om, at det radikale venstre foreslår ultimativt, at der i alle udvalg skal være både mænd og kvinder. Det synes vi er en skrappere formulering, som man godt kunne tage.

På den anden side tror vi nok, at regeringen, hvad angår udpegning af kandidatforslag, har fundet den bedste løsning: at hvis en organisation skal indstille et medlem, skal den foreslå et af hvert køn. Skal den indstille flere, er det op til organisationen selv gennem dem, den foreslår, at sørge for en ligelig repræsentation.

Vi vil også gerne være med til at stramme dispensationsmulighederne i regeringens forslag. Vi mener, der skal meget tungtvejende grunde til for, at en organisation ikke lever op til disse forpligtelser, og for, at en minister ikke lever op til det, når han så skal udpege det enkelte udvalg.

Det er jo rigtigt som sidst fremhævet af hr. Povl Brøndsted, at der kan forekomme situationer, hvor man ikke har kvinder, der kender noget til det pågældende område, men her må jeg slå på den langsigtede effekt, det vil have, hvis man indfører sådanne regler her.

Vi har i SF haft særdeles positive erfaringer med en kønskvotering. Det er sådan, at vi i 1976 i SF indførte kønskvotering til valg i forskellige organer i SF, og det er da rigtigt, at i starten kunne der være vanskeligheder med at få kvinder nok til at stille op til de poster, der skulle besættes, det er da klart. Det, der så sker, når man har retten til at kønskvotere sig ind i nogle udvalg, er, at kvinderne blomstrer op, og så er der stadig flere kvinder, der stiller op, og som kan det, der skal til, for at man kan bruge dem i udvalgene. Der er jeg, på trods af begyndervanskeligheder, tilhænger af, at vi laver en meget stram dispensationsparagraf.

Det er selvfølgelig også et spørgsmål om at have en virkning tilbage på organisationslivet. Hvis organisationerne skal stille med kandidater af begge køn, bliver de også nødt til at ændre noget hos sig selv, og det ville da kun være godt, hvis et lovforslag om offentlige kommissioner og nævn også kan få en positiv virkning på vores organisationsliv i øvrigt.

Endelig vil jeg sige, at når vi – forhåbentlig hurtigt – får vedtaget dette lovforslag, må vi så se på, hvilken effekt det har, og hvis ikke vi i løbet af et par år kan se en tilstrækkelig effekt af det, vil SF være villig til at gå videre og gennemføre en egentlig kvotering til disse nævn og kommissioner.

Brusvang (CD):

Centrum-demokraterne takker statsministeren for fremsættelsen af dette lovforslag. Vi ser det som et forsøg på en imødekomme af et flere gange af det radikale venstre fremsat ønske om en ligestillingslovgivning.

Vi har ikke kunnet støtte det radikale forslag, uanset at det har en intention, som vi er enig i, fordi det radikale forslag efter vor opfattelse ikke har været tilstrækkelig overskueligt og ikke har kunnet administreres. Det forslag, der er fremsat her, er overskueligt, det kan administreres, og derfor vil vi gerne medvirke til en positiv behandling af forslaget.

Så skal jeg blot lige sige, at egentlig finder CD ikke emnet særlig velegnet til lovgivning, og statsministeren har jo også selv i bemærkningerne anført, at han håber, dette forslag ret hurtigt vil vise sig i praksis at være overflødigt. Jeg håber, dette vil vise sig at være rigtigt.

Anne Grete Holmsgård (VS):

I VS er vi naturligvis positive over for forslaget fra regeringen, og det er jo i realiteten ganske få ting, der skiller det fra de radikales forslag, som har været til behandling herinde adskillige gange tidligere, hvor vi også har støttet det. Den væsentligste skillelinje ligger vel deri, at der ifølge det radikale forslag skal være både mænd og kvinder i alle udvalg; det står der faktisk ikke i regeringens forslag. Men bortset fra det er der ikke anden substansforskel end den, der altid ligger i, at det ene er et beslutningsforslag og det